

РЕШЕНИЕ

№ 4127

гр. София, 20.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 25.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **2612** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от Г. Д. Б., срещу Решение № 44627/13.07.1999г. за регистрация на търговска марка рег. № 36091 на Патентното ведомство, подписано от държавен експерт.

В жалбата са развити доводи за нищожност на обжалвания административен акт, като постановен при липса на материална компетентност. Жалбоподателят счита, че оспореното решение не е подписано от оправомощено за това лице, съгласно отменения Закон за търговските марки и промишлени образци /ЗТМПО/, както и че съгласно действалия към момента на постановяване на акта закон компетентността по регистрацията на марки е възложена на Института за изобретения и рационализации, преименуван с приемането на Закона за патентите в Патентно ведомство на Република България. Твърди се също така, че след като не е съществувал и устройствен правилник на Патентното ведомство към датата на постановяване на оспорения акт, то единствен компетентен да регистрира търговските марки е бил председателят на Патентното ведомство, който го е представлявал и е ръководел дейността му. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да бъде прогласено за нищожно процесното решение. В писмени бележки по съществуването на спора от 24.01.2011 г. се претендира присъждане и на направените по делото разноски.

Ответникът – ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], [населено място] – редовно призована, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С искане за регистрация вх. № 44627/12.02.1999 г. [фирма] е поискало от Патентното ведомство регистрация на търговска марка - комбинирана, „К КОНСЕРВИНВЕСТ KONSERVINVEST П. ЛЮТЕНИЦА” за стоките от клас 29: лютеница. Във връзка с така направеното искане със съобщение от 14.06.1999 г. заявителят е уведомен, че са заявени от [фирма], [населено място], сходни марки „ЛЮТЕНИЦА П. В.” вх. № 45597, 45598 от 12.05.1999 г. за идентични стоки от клас 29 и е поканен в едномесечен срок да представи отговор, след което ще бъде взето решение по заявките в съответствие с чл. 17 от ЗТМПО. С писмо вх. № 7067/09.07.1999 г. заявителят е представил пред Патентно ведомство писмо от [фирма], в което последният е декларирал, че не се позовава на по-ранна употреба на заявената от него марка.

С експертно заключение от 13.07.1999 г. на държавен експерт В. В., въз основа на извършена експертиза и при съобразяване на разпоредбата на чл. 17 от ЗТМПО, е предложено да се регистрира марка с регистров № 36091 от 13.07.1999 г. В резултат на така постановеното експертно заключение с Решение № 44627/13.07.1999 г., на основание чл. 18 от ЗТМПО, Патентното ведомство регистрира комбинирана марка „К КОНСЕРВИНВЕСТ KONSERVINVEST П. ЛЮТЕНИЦА” с приоритет от 12.02.1999 г., с регистров № 36091. Решението е подписано от държавен експерт В. В..

Видно от приложеното по делото свидетелство за регистрация на марка процесната марка рег. № 36091 е с притежател [фирма], със срок на действие 12.02.2019 г. и е регистрирана за стоки от клас 29: лютеница.

По делото е представено и решение № 45598/27.07.1999 г. на държавен експерт В. В., с което е регистрирана комбинирана марка с рег. № 36126 „ЛЮТЕНИЦА П. В.” за стоки от клас 29, с притежател [фирма].

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 5 от АПК с оглед на направеното в нея искане за прогласяване нищожността на оспорения административен акт. Доколкото жалбата е подадена от надлежна страна с правен интерес от обжалването и срещу подлежащ на обжалване административен акт съдът в настоящото производство не следва да се произнася, тъй като по допустимостта на жалбата се е произнесъл Върховен административен съд с определение № 10324/13.07.2012 г., постановено по адм. дело № 6787/2012 г., определение № 1612/01.02.2012 г., постановено по адм. дело № 13345/2011 г., и определение № 7100/20.05.2011 г., постановено по адм. дело № 4766/2011 г., които макар и да не се споделят от настоящия съдебен състав са задължителни за него.

Разгледана по същество жалбата, с направеното в нея искане за прогласяване нищожността на оспореното решение, е основателна по следните съображения:

Понятията нищожност и унищожаемост на административните актове не са законово определени, а са установени от административно-правната теория. Подходът при

разграничаването им е конкретен при всеки отделен случай в зависимост от допуснатото нарушение при издаване на акта, което се отразява върху съдържанието му и засяга волеизявлението на административния орган до степен да се приравни на липса на волеизявление. Нищожният акт не поражда правни последици, той е засегнат от толкова съществен порок, че не е годен да породи правно действие и за това съдът следва да обяви неговата нищожност. Съгласно константната съдебна практика, която е непротиворечива, липсата на компетентност на органа при издаване на акта и не спазване на предписаната от закона форма винаги сочат на нищожност на акта, докато нарушението на административно-производствените правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона следва да се преценяват във всеки конкретен случай по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган.

Настоящият съдебен състав намира за основателно твърдението на жалбоподателя, че процесният административен акт е нищожен, като издаден от некомпетентен орган. За да е законосъобразен един административен акт и да може да породи правни последици на първо място той следва да е издаден от компетентен орган, т. е. от орган овластен за това в пределите на неговата компетентност. Предметната компетентност на административния орган се изразява в две насоки: на първо място, за да бъде издаден един административен акт въпросите, с които е сезиран административният орган трябва да му бъдат подведомствени, т. е. органа да не навлиза в предметната компетентност на други държавни органи и на второ място – административният орган да е компетентен вътре в сферата на административната подведомственост. Само административният акт, издаден от орган, който не е компетентен по материя, степен или място е нищожен и не поражда правни последици. С оспореното в настоящото съдебно производство решение от държавен експерт В. при Патентното ведомство е извършена регистрация, на основание чл. 18 от ЗТМПО /отм./, на марка рег. № 36091 „К КОНСЕРВИНВЕСТ KONSERVINVEST П. ЛЮТЕНИЦА” във връзка с направено искане за регистрация на търговска марка вх. № 44627/12.02.1999 г. от [фирма]. В процесния случай, към датата на постановяване на оспореното решение – 13.07.1999 г., приложим е ЗТМПО /отм. ДВ, бр. 81/14.09.1999 г./, който като специален закон не предвижда изрична норма, регламентираща компетентността на издателите на актовете по регистрация, съответно отказ за регистрация, на търговски марки. Единствено с разпоредба на чл. 18 от ЗТМПО /отм./, която е и посочена като правно основание за издаване на акта, е предвидено, че в случаите когато искането за регистрация на търговска марка е редовно И. за изобретения и рационализации, в тримесечен срок от деня на редовно постъпилото искане, извършва регистрацията на името на заявителя, като вписва марката в регистъра за търговските марки или в регистъра за марките за услуги. Следва да се има предвид също така, че към датата на постановяване на процесното решение не е действал устройствен правилник на Института за изобретения и рационализации. Същевременно с Тълкувателно решение № 7 от 04.01.1982 г. на ОСГК на ВС е прието, че съпоставката на текстовете на чл. 18, чл. 29, чл. 41 и чл. 50 от ЗТМПО дава основание да се приеме, че регистрацията на марки или отказът да се извърши такава е акт на ръководството на Института за изобретения и рационализации, който е овластен от закона да извършва такава дейност и тази дейност е израз на воля, която действа едностранно и пряко произвежда правни последици. В съответствие с цитираното тълкувателно решение именно председателят на Института за изобретения и рационализации /преименуван със Закона за патентите

/обн. ДВ, бр. 27/02.04.1993 г./ в Патентно ведомство/ е разполагал с материалната компетентност да постанови решение за регистрация на търговска марка, респ. решение за отказ за регистрация на заявена марка. При така установеното по делото, след като решението за регистрация на търговска марка рег. № 36091 е постановено от държавен експерт при Патентно ведомство, а не от председателя на Патентното ведомство, то това решение се явява нищожно, като поставено при липса на материална компетентност на издателя му.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба с искане за прогласяване нищожността на оспорения акт е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена.

С оглед изхода на спора и доколкото в настоящото производство от жалбоподателя, в писмени бележки от 24.01.2011 г., е направено искане за присъждане на разноските по делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати направените по делото от жалбоподателя разноски в размер на 50 лева, представляващи внесена държавна такса по сметка на АССГ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 24-ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожно по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от Г. Д. Б., Решение № 44627/13.07.1999г. за регистрация на търговска марка рег. № 36091, с наименование „К КОНСЕРВИНВЕСТ KONSERVINVEST П. ЛЮТЕНИЦА”, на Патентното ведомство, подписано от държавен експерт.

ОСЪЖДА ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО да заплати на [фирма], [населено място], представлявано от Г. Б., сумата в размер на 50 /петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: